

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om den Christelige Børnelærdom

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 102. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1855_1112-txt-shoot-idm460/facsimile.pdf (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

der ingen, som har større Krav paa at bære dette Navn, saavidt som en Bog kan bære det, fordi den heeltigjennem minder os om den kristelige Børnelærdom, som vi har fundet ved Christi Menigheds Daab, men vi seer dog tillige, at Luthers Katekismus lige saa lidt som nogen anden Bog af en enkelt skriftlig Kristen, eller om det var af en Apostel, taaler i mindste Naade nogen Sammenligning med Vidnesbyrdet og Børnelærdommen i hele Menighedens Mund med levende Møst.

Det falder mig nu vel tungt at udføre dette videre, dels fordi Luthers Katekismus virkelig betegner et Kampstrid til kristelig Dplysning og har i tre Aarhundreder bidraget mere end nogen anden Bog til at fæste Die paa Troen og Daaben, og dels fordi den lille Bog er mig personlig inderselig kjær baade fra Barnebagene og fra mine første Præstear, men nu, da man vil beraabe sig paa denne Bog imod Menighedens og Herrens Mund, nu vil det være nødvendigt at vise, at selv som en Beskrivelse af den kristelige Børnelærdom, der jo dog aldrig kunde træde iæden for det levende og ene gyldige Menigheds-Vidnesbyrd, selv som Beskrivelse har den lille Bog store Feil og Mangler, da den baade indeholder for meget og for lidt, og beskriver kun Brudstykker af den kristelige Børnelærdom uden at pege paa deres kristelige Følge og Sammenhæng, og den sammenblander endelig Menighedens Vidnesbyrd med Enkeltemandens Mening derom og Forklaring deraf.

Der er for meget i Luthers Katekismus, som

en Beskrivelse af den kristelige Børnelærdom, thi den første Part med de ti Bud, herer, som Luther netop selv har voddaget, oplyst og paa det stærkeste indpræntet, ikke til den kristelige Børnelærdom, og kun derom er her Spørgsmaalet, saa det er en ganske anden Sag, om kristelige Forældre og Lærere gjør vel eller ilde, klogt eller daarligh i at indprænte deres Børninger de ti Bud af Mose-Loven, til Dplysning om den guddommelige Lov, som Christi Evangelium ingenlunde er kommet for at afskaffe, men netop for at bekræfte, og med Fortagelse af Lovens Forbandelse, i Kiærlighed at opfylde.

Det er nemlig, hvad der er Kristus og hans Evangelium eiendommeligt, og udgjør det Grund-Kristelige, som heelt og holdent, men ogsaa udelukkende alt Andet, maa udgjøre den kristelige Børnelærdom, og noget ganske Andet er det, hvad og hvermeget Christi Evangelium forudsætter hos de Menneske-Børn, der skal kunne findes baade villige og beformme til at troe Evangelium og saliggjøres af Guds Naade, thi netop fordi Evangeliet, som Guds Kiærligheds Tilbud, forudsætter Loven, som Guds Kiærligheds Paabud, netop derfor er Evangeliet selv ingen Lov og kan ikke indbefatte enten lidt eller meget af Loven i sig.

Men ligesom Luthers Katekismus, naar den betragtes som en Beskrivelse af den kristelige Børnelærdom, indbefatter for meget, ved at medtage de ti Bud af Mose-Loven, saaledes indbefatter den ogsaa for lidt, ved at udelade Forsagelsen

